

Boomfest – sympaattista menoa Pietarissa

www.boomfest.ru
www.comicartbookgallery.com

BOOM!
БУМКОМИКСОВ
МЕЖДУНАРОДНЫЙ
ФЕСТИВАЛЬ
РАСШИВЛЕНИЯ ИСТОРИИ
1993

Kuvat: Susanna Partio

Sarjakuvia idyllisessä puistossa. Kuvassa keskellä festivaalijärjestäjä Dimitri Iakovlev.

Susanna Partio

Viime syys-lokakuun vaihteessa järjestettiin Pietarissa kaupungin ensimmäiset sarjakuvafestivaalit. Suomesta tätä tärkeää tapahtumaa lähti seuraamaan Jyrki Heikkinen näyttelyvierana ja minä Sarjakuvaseuran edustajana. Hiukan epävarmoin mielin istuimme Pietarin junassa. Festivaalien ajankohtaa oli ehditty siirtää jo pariin kertaan. Jyrki oli vähän aiemmin ollut menossa väärään viikonloppuna eikä kummallakaan ollut mitään tietoa festivaalien ohjelmasta. Varauduimme kaikkeen ja toivoimme parasta.

Finladskij-aseman riehakas tunnelma napasi meidät pyörteisiinsä heti.

Kaahailtuamme jonkin aikaa ystävällisen festariryöntekijän kyydissä Pietarin pelottavilla valtakaduilla pujahdimme pienestä portista sisäpihalle. Eteemme

avautui vihreä ja levollinen puisto kivitalojen sydämessä ja kas, siellä olivat festarit. Pihalla oli muutama muovipöytä, joilla myytiin sarjakuvia ja puistoon pystytettiin parhaillaan sarjakuvaa esitteleviä plansseja.

Festivaalien ohjelmallinen osuus pidettiin Anna Ahmatova -museon tiloissa. Luentoja sarjakuvasta ja masterclassseja/workshoppeja oli perjantaista sunnuntaihin. Yleisenä linjana oli mahdollisimman monipuolinen ulkomaisen ja venäläisen sarjakuvan esittely. Meikäläisistä kuvioista poiketen esiintyjille oli varattu ruhtinaallisesti aikaa, jokaiselle kaksi tuntia. Aika menikin hyvin siihen, kun ensin odotettiin salin täyttymistä. Esitykset kestivät tunnista puoleentoista, jonka jälkeen siirryttiin pihalle turisemaan huoneen tuuletuksen ajaksi. Vaikka kävijäjoukko oli pieni ja selvästi valikoitunut, luentoja kuunteli n. 20-30 henkeä, sen korvasi

harras ja tiedonnälkäinen tunnelma sekä vilkas keskustelu. Haastattelumuotoista ohjelmaa ei ollut ollenkaan, vaan tekijät olivat valmistelleet omat esityksensä. Paikalla ollut loistava tulkki huolehti siitä, että kaikki tulivat ymmärretyiksi.

Ohjelman lisäksi festivaali koostui kuudesta näyttelystä, jotka sijaitsivat ympäri kaupunkia varsin keskeisillä paikoilla. Näyttelypaikoista oli tehty selkeä turistikartta ja halutessa ne olisivat löytyneet helposti. Katsastimme kuitenkin vain Tove ja Lars Larssonin originaaleista kootun Muumi-näyttelyn. Se oli sijoitettu Nevski Prospektilla sijaitsevaan, 1700-luvulla rakennettuun kompleksiin, josta on muokattu moderni kauppakeskus. Hyvä paikka, runsaasti ihmisvirtaa! Muutkin näyttelyt kuulostivat kiinnostavilta: mangaversio Dostojevskin Rikoksesta ja rangaistuksesta Dostojevski-museossa, ranskalaista lasten ja nuorten sarjakuvaa

Kuva: Susanna Partio

Jyrki Heikkinen esiintyi pienelle, mutta kiinnostuneelle venäläisyleisölle.

Puskin-museossa, Moskovan sarjifestareiden ComMissian parhaimmiston esittelyä sekä sveitsiläisen sarjakuvan näyttely.

Kotikutoisesta ammattilaisuuteen

Päänäyttely, joka sijaitsi Anna Ahmatova -museon puistossa, esitteli varsin laajasti tämän hetken vaihtoehto/taidesarjakuvaa. Näyttely koostui plansseista, joissa esiteltiin 27 nyky(taide)sarjakuvantekijää eri maista. Jokaisella sarjakuvantekijällä oli oma planssinsa, jossa oli tekijän kuva, lyhyt esittely ja näytteitä töistä.

Suomesta olivat edustettuina Marko Turunen ja Jyrki Heikkinen. Kotikutoinen ja professionaali yhdistyivät sympaattisella tavalla. Näyttelyistä oli tehty hieno näytelyluettelo, kun taas festariohjelma oli luettavissa vain yhdeltä seinältä käsinkirjoitetuista julisteista. Sponsorit oli myös hoidettu hyvin ja ilmeisesti myös tiedotus, sillä tv-kameroita näkyi paikalla useampaan kertaan.

Boomfest-festareita ja venäläistä sarjakuvakenttää hallitsee tällä hetkellä kadehdittava raikkouden ja innostuksen ilmapiiri. Neuvostovallan aikana sarjakuva tuli määritetyksi ns. länsimaisen dekadenssin piiriin ja tästä syystä sarjakuvasta tuli lähes kielletty ilmaisumuoto. Venäläinen sarjakuvakenttä ponnistaa siis varsin neitseelliseltä pohjalta. Kaikki tuntui olevan mahdollista. Sen sijaan, että olisi propagoitu sarjakuvan puolesta puhuttiinkin suoraan taidesarjakuvista.

Tämä ehkä myös siitä syystä, että Pietarin festareiden painotus on selvästi enemmän vaihtoehtosarjakuvassa, kun taas Moskovassa, jossa sarjakuvafestareita on pidetty tähän mennessä seitsemän kertaa, painotus on populaarimpi tai perinteisempi. Innostuneisuudesta kertoo myös se, että Pietariin perustettiin heinäkuussa sarjakuvagalleria. Nuori pariskunta Maria ja Ilya ylläpitävät sitä kunnianhimoisesti muiden töidensä ohella. Terhi Ekebon ja Marko Turunen pitivät galleriassa yhteisnäyttelyn joulukuussa.

Lämminhenkiset festarit, vieraanraiset isännät ja tietenkin myös ihana Pietari vei ainakin minun sydämeni. Suuri toiveeni olisikin, että sarjiväki alkaisi aktiivisemmin ylittää naapurimaiden rajoja, eivät vain piirtäjät vaan myös harrastajat ja suomalaiset festivaalijärjestäjät. Kun ensi vuonna kohottelen festarivieraiden ja isäntien kanssa maljoja Nevan iltaruskossa, toivon että mukana on iso joukko suomalaista sarjakuvakansaa. Ainakin minun kalenterissani Pietari ja Boomfest on tästä lähtien pakollinen vierailukohde!

Kuva: Susanna Partio

Jyrki Heikkinen tutustumassa myyntipöytien tarjontaan.